

Biliyorum Sevmedi Beni Anne

– Nargülü · 23 Nisan 2013

BİLİYORUM SEVMEDİ BENİ ANNE!

“Ey Tanrım!

Gün doğumuna, yaklaşmakta fitili ateşlenmiş isyan,
Ve ağlamalarım, gökten duyulmuyor sanıyor, içimde lanetlenmiş bu günâh!
Enseme, nefesini üflüyor şeytan,
Yeryüzüne dökülüyor, binlerce insan sûretinde nefsî hayvan...”

Yüreğimin dar sokaklarına, tınısız şiir gibi iniyordun,
Damla damla...

Sâhrasında hislerimin, birkaç kelimece düğümdün gözlerime.

“İnsanın neresi acırsa, kalbi hep orada atarmış.”derdi annem.
Hep yüreğim acıyor anne!

Kısa bir kış masalı gibiydik.
Soğukta, birbirimizin dibine büzüşür, bakışlarımızın baharında ısınırdık.
Çıplak ayak düşlerimizin, buram buram kokusunda, tomurcuk bırakırdık toprağa.
Oysa, oysa yapraklarım hiç taçlanmadı anne!

Aşkın soluksuz yokuşlarında
can çırpınıyor içimde
Can ki, ölesi sancılarda
Öyle bir alâz ki, kor kor yanıyor etlerim
Tutuşuyorum yokluğunda
Biliyorum, sevmedi beni anne!

Hoyrat akşamlarda, savruluyorum rüzgârlarla
pervazıma düşüyorum çise çise...
Gözlerimin bulutsuzluğunda tüm sağnaklar
Ve kör bütün kalabalıklar.

Öksüzlüğünde dilimin, kara kalem resimler gibiyim
Gülüşümün esmer tarafından, öpmemi anne!
Sol yanımın intiharında,
Boynumda gerilmiş ipin, acımasızlığında
Koptuk çürük bağlarımızdan...

Dış kanamalarımızın çoğulluğunda, içimizi göremedik
Yokluğun, ölüm tarafından kutsandığını bilemedik, anne!

Vuslatı, nabzımı yavaşlatıyor
ağıt dağılıyor içimden
Sularında vurgun yemiş, dalgalarıyla kayalara tutunmuşum
Biliyorum, sevmedi beni anne!

Avuçlarımda atardı, sarhoş kalbi
Dudaklarıma inerdi, kirpiklerinin büyüü
Ah Gül'düm tenine..
Bitti dediğin de, ellerinden gelen bitişimi sevmiştim ben anne!

Aynalarda gümbürdeyen, yumruğumun kan selinde yüz/düm
Yüzünde, boynu bükük bir Gül'düm

Kalemlerim, ömrümün sayfalarını çift çift atlıyor
Yalancı omzundan, düşüyor başım
Eğik ve mağrûr...
Ciğerlerimi saran, tıknaz nefesin sisinde
Soluyorum ben anne!

Boynu bükükçe soluyorum.
Biliyorum...
Biliyorum, sevmedi beni anne!

OCAK 2013

NURGÜL OCAK